

[Undervisningsministeren.]

grunden for, at det her er foreslået at anbringe en afdeling i Skive.

Jeg skal i øvrigt ikke ved denne lejlighed gå nærmere ind på argumentationen her. Jeg har bemærket mig både de synspunkter, der er fremført af hr. Niels Jørgen Nielsen vedrørende Herning, hr. Lembourns synspunkter og andre kritiske synspunkter, og jeg vil gerne vende tilbage til dette i et udvalg og dér fremlægge mere materiale som begrundelse for den placering, der indeholdes i forslaget.

Så skal jeg vist blot sige et par ord til sidst i anledning af hr. K. B. Andersens kritiske bemærkninger — for kritiske bemærkninger var der jo og skulle der jo være, og baggrunden for dem måtte jo altså findes i finanslovsforslaget, for den kunne ikke findes i dette forslag, som hr. K. B. Andersen selv har fremsat på et tidligere tidspunkt. Hr. K. B. Andersen spurgte mig om de besparelser, der vedrører Danmarks lærerhøjskole. Vi får lejlighed til at vende tilbage til dem på torsdag i næste uge ved finanslovsforslagets tredje behandling, men jeg skal gerne svare hr. K. B. Andersen nu. Jeg må dog føje til forinden, at jeg var ikke helt klar over, om hr. K. B. Andersen citerede mig, eller det var andres udtalelser under valgkampen, men jeg vil gerne henholde mig til, hvad jeg selv sagde ved min tiltræden som undervisningsminister. Jeg sagde, at jeg ønskede ikke at gennemføre besparelser; det, der kunne tænkes at blive tale om — og det gik jeg ud fra der var tilslutning til fra alle partier — var en mindre hurtig takt i udviklingen, og jeg er i den heldige situation, at netop det spørgsmål, som hr. K. B. Andersen drog frem, ligesom i øvrigt andre besparelser, netop svarer hertil. Der var på finanslovsforslaget tale om at forøge antallet af vikariater, der kan stilles til rådighed for kursister på Danmarks lærerhøjskole, med 50. Det, der er sket, er, at denne stignings-takt neddæmpes i det næste finansår til 40 nye vikariater. Af disse vil i øvrigt de fem falde på Danmarks lærerhøjskole; de andre fem vedrører andre områder, hvor disse vikariater kan stilles til rådighed.

K. B. Andersen: Ja, jeg ved ikke, om jeg kan takke ministeren for oplysningerne om vikarudgifterne. Jeg var ikke så glad for at

få dem, for det var altså bekræftelsen på, at man havde skåret ned på det budget, der var lagt, og når vi ved — jeg ved det i hvert tilfælde fra de år, jeg havde med det at gøre, og undervisningsministeren vil nok erfare det samme — at de vikarportioner, der er, ikke slår til, så er det jo en meget uheldig besparelse. Og så må jeg sige, at nu har jeg jo kendt undervisningsministeren i mange år, og jeg har egentlig aldrig før haft indtryk af, at han var formalist. Undervisningsministeren siger — og jeg mener altså, det er en fordel, sådan var det ment — at det med vikarudgifterne er ikke hentet i dette lovsforslag, men i finanslovsforslaget; men de mennesker, der får vikarpengene, det er dem, der kommer til de kursus, vi laver her, så jeg tror nok, at hvis der ikke var nogen vikarpenge, så var der ingen grund til at lave nogen afdelinger — så det synes jeg var en lidt for formel betragtning.

Jeg forstår, at ministeren siger, at dette er ikke en besparelse, men en mindre hurtig stignings-takt ligesom det andet, han er gået med til. Så glæder jeg mig endnu mere til på torsdag at høre om bønnenes frirejser, hvordan fjernelsen af de 11 mill. kr. er en mindre hurtig stignings-takt. Men det, indrømmer jeg, hører ikke hjemme her, det venter vi med til på torsdag.

Når ministeren siger, at han kunne forstå, at jeg var tilfreds med dette forslag — andet ville også være mærkeligt, for det var jo det samme, jeg havde fremsat for 2 måneder siden — kan jeg da kun være enig, men sådan er det jo ikke altid. Når vi, for at tage den omvendte situation, tænker på, hvad regeringen nu er tilfreds med, som den var utilfreds med for 2 måneder siden, kan man ikke altid slutte så enkelt. Jeg indrømmer, at for oppositionens vedkommende kan man, men altså ikke for hr. Helge Larsens, undervisningsministerens, regeringsfæller.

Det undrede mig, at hr. Lembourn ville tale så nedsættende om de nationale motiver i forbindelse med Haderslev. Det er for det første en ganske overordentlig interessant betragtning. Når vi kommer til universitetscentrene, ligger der, forstår jeg, en helt ny situation, når man fra konservativ side næsten med ringeagt afviser også at tage det hensyn. Men jeg beder i øvrigt hr. Lembourn bemærke, at der i forslaget står, at det er landsdæknings-synspunkter plus bl. a. hen-